

Sygn. akt VII W 533/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w H. w składzie:

Przewodniczący: **SSR Marcin Mosiołek**

Protokolant: **Joanna Koszel**

po rozpoznaniu w H. na rozprawie w dniu 24 października 2014 roku

sprawy z wniosku Komendy Powiatowej Policji w H. o ukaranie

A. S. syna J. i D. z domu P.

urodzonego dnia (...) w K.

obwinionego o to, że:

w nieustalonym miesiącu i nieustalonym dniu 2014 roku z działki rolnej nr (...), położonej w obrębie wsi Ł., gm. N., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 61 sztuk drzew, czym spowodował straty na łączną wartość 407,93 złotych na szkodę Agencji Nieruchomości Rolnych

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

orzeka:

I. Obwinionego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia, wyczerpującego dyspozycję art. 119§1 Kodeksu wykroczeń, przy czym przyjmuje i ustala, że dopuścił się go w dacie bliżej nieustalonej, na przełomie marca i kwietnia 2014 roku i za ten czyn na podstawie art. 119§1 Kodeksu wykroczeń skazuje go i jednocześnie wymierza mu karę grzywny w wysokości 150,00 (sto pięćdziesiąt) złotych;

II. Na mocy art. 119 § 4 kw orzeka od obwinionego na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych kwotę 407,93 (czteryście siedem złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem obowiązku zapłaty równowartości ukradzonego mienia.

III. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30,00 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty od kary i obciąża go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 100,00 (stu) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt VII W 533/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego, ustalono następujący stan faktyczny: A. S. jest rolnikiem i prowadzi gospodarstwo rolne. Dzierżawi od Agencji Nieruchomości Rolnych działkę rolną o numerze geodezyjnym (...), położoną w obrębie wsi Ł. gmina N.. W celu zagospodarowania działki, ze względu na jej zarośnięcie drzewami i krzewami A. S. postanowił ją uporządkować. Na przełomie marca i kwietnia 2014 r. dokonał na przedmiotowej działce wycięcia 61 drzew o wartości 407,93 złotych. Wycięcia tego dokonał bez wiedzy i zgody Agencji Nieruchomości Rolnych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (k. 1), notatkę urzędową (k. 3), wyjaśnienia obwinionego

A. S.(k. 7v – 8, k. 40v). Obwiniony A. S.przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jest dzierżawcą działki rolnej o numerze (...), którą dzierżawi od Agencji Nieruchomości Rolnych. Ponieważ działka ta była zakrzewiona, dlatego też dokonał z jej terenu wycięcia krzaków i drzew. Upřednio w Urzędzie Gminy N.dowiadwał się, że na usunięcie takich drzew, których grubość pni nie jest duża, nie potrzebne jest pozwolenie. Przyznał jednakże, iż nie pytał o zgodę na wycięcie drzew przedstawiciela Agencji Nieruchomości Rolnych. Wyjaśnił, że drzewo porąbał u siebie na posesji i wykorzystał do palenia w domu (k. 7v – 8, k. 40v).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonanie przez obwinionego zarzucanego mu czynu nie budziło wątpliwości. Zgromadzone dowody wskazywały bowiem bezspornie, iż obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 119 § 1 Kodeksu wykroczeń. O fakcie zaistnienia wykroczenia poinformowała Agencja Nieruchomości Rolnych w zawiadomieniu, gdzie wskazano, iż na działce oznaczonej numerem (...)położonej w obrębie Ł.gmina N.dokonano wycinki drzew. Jak wynika z zawiadomienia w trakcie oględzin nieruchomości wchodzącej w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa pracownicy Sekcji Zamiejscowej Gospodarowania Zasobem w B.stwierdziły dokonanie bez wiedzy i zgody Agencji wycięcia 61 sztuk drzew na przedmiotowej działce. Przy tym, jak wynika z zawiadomienia, na gruncie dokonano pomiarów pni pozostałych po ścinie drzew. Ustalono, iż wartość pozyskanego drewna wynosi 407,93 złotych. Przy czym, jak wskazano, obliczenia tego dokonano w oparciu o tabelę miąższości dla pojedynczych drzew z zależności od średnicy pniaka i gatunków drzew, stosowaną w Nadleśnictwie B.. Ponadto poinformowano, iż działka ta jest dzierżawiona przez A. S., który podczas rozmowy ustnej z przedstawicielem Agencji przyznał się do dokonania wyrębu drzew (k. 1). Okoliczności te potwierdziło przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. W jego toku obwiniony A. S.przyznał się do dokonania wycinki drzew, z działki którą dzierżawi od Agencji Nieruchomości Rolnych. Wskazał, iż dokonał wycinki, gdyż działka ta była zakrzewiona i wymagała uporządkowania. Dlatego też wyciął z jej terenu krzaki, po upřednim uzyskaniu informacji w Urzędzie Gminy N., iż na usunięcie takich drzew nie potrzebne jest pozwolenie. Przyznał jednakże, iż nie dysponował zgodą Agencji Nieruchomości Rolnych na dokonanie wycinki (k. 7v). W toku wyjaśnień na rozprawie obwiniony potwierdził w całości te okoliczności. Wskazał, że wycinki dokonał na przełomie marca i kwietnia 2014 r., gdyż działka była zarośnięta i miał zamiar dokonać jej uporządkowania, likwidując przy tym znajdujące się tam dzikie wysypisko. Obwiniony nie kwestionował ilości oraz wartości wyciętych drzew, przyznając iż ilość wskazana w zawiadomieniu jest prawdziwa (k. 40v). Sąd oceniając wyjaśnienia obwinionego nie miał wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistością. Obwiniony przyznał się do dokonania wykroczenia, opisał jego okoliczności i swoje wyjaśnienia potwierdził w relacji przed Sądem. Wyjaśnienia te były ponadto zgodne z treścią złożonego zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia. Obwiniony złożył również wnioski o wymierzenie kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Zachowanie obwinionego realizowało znamiona czynu z art. 119 § 1 kw. Przepis ten stanowi, że kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Dokonując wycięcia i zaboru drzew na działce będącej własnością Skarbu Państwa, o wartości 407,93 złotych obwiniony dopuścił się niewątpliwie wykroczenia kradzieży z art. 119 § 1 kw. Zachowanie obwinionego nie stanowiło wykroczenia z art. 120 § 1 kw, gdyż nie dotyczyło drzew wyrąbanych „w lesie”. W myśl art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (DZ. U. 2014 poz. 1153) o lasach lasem jest grunt: 1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,1 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony: a) przeznaczony do produkcji leśnej lub b) stanowiący rezerwat przyrody, lub wchodzący w skład parku narodowego albo c) wpisany do rejestru zabytków; 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane na potrzeby gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywane na parkingi leśne i urządzenia turystyczne. Działka z jakiej obwiniony dokonał wycinki niewątpliwie nie stanowiła lasu w rozumieniu art. 120 § 1 kw. Obwiniony zdawał sobie niewątpliwie sprawę, iż jest jedynie dzierżawcą nieruchomości, a zatem nie jest uprawniony do dokonywania wycinki drzew bez zgody właściciela działki. Działal zatem umyślnie, dokonując kradzieży mienia będącego cudzą własnością i w niewątpliwym zamiarze jej dokonania. Wymierzając karę za wykroczenie, Sąd przychylił się do wniosku obwinionego o wymierzenie mu 150,00 złotych grzywny bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Biorąc pod uwagę okoliczności czynu, a przede wszystkim

fakt dzierżawy działki i chęci jej uporządkowania, a nadto dowiadywanie się w Urzędzie Gminy co do pozwolenia na wycinkę społeczną szkodliwość i wina obwinionego nie były znaczne. Postawa obwinionego zasługiwała na uwzględnienie, jako okoliczność łagodząca. Obwiniony przyznał się do zarzucanego czynu, dostrzegając niezgodność z prawem swojego zachowania. Wskazywał jednakże przy tym, że właściwie zrobił porządek, oczyszczając działkę z drzew i krzewów, którą przecież sam użytkuje. Obwiniony nie był karany przez Sąd. Kara ta zatem jest wystarczająca w zakresie realizacji swoich celów o ile towarzyszyć jej będzie obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia. Sąd w oparciu o art. 119 § 4 Kodeksu wykroczeń orzekł od obwinionego na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych kwotę 407,93 złotych tytułem obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia. Nadmienić jedynie należy, iż nawiązka w wysokości podwójnej wartości wyrąbanego, ukradzionego lub przywłaszczonego drzewa orzekana na mocy art. 120 § 3 Kodeksu wykroczeń dotyczy drzewa wyrąbanego, przywłaszczonego lub ukradzionego z lasu. Natomiast działka numer (...)położona w obrębie wsi Ł., z której obwiniony dokonał kradzieży drzew nie miała charakteru działki leśnej, co wynikało z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Stąd też niemożliwym było orzeczenie nawiązki, a jedynie przewidzianego w art. 119 § 4 kw obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. 1 § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. Nr 118, poz.1269), a o wysokości opłaty na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49. poz. 223 z późn. zm.).